

Organ KW
Polskiej
Zjednoczonej
Partii
Robotniczej

NOWINY RZESZOWSKIE

Nr 305 (1414) — Rzeszów, wtorek 22 grudnia 1953 r.

Oświadczenie rządu radzieckiego w związku z przemówieniem prezydenta USA Eisenhowera z 8 grudnia 1953 r.

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje:

Prezydent USA Eisenhower wygłosił 8 grudnia br. w Zgromadzeniu Ogólnym NZ przemówienie poświęcone problemowi broni atomowej.

Jak już donosiliśmy, ambasador USA w ZSRR p. Ch. Bohlen złożył 7 grudnia br. wizytę ministrowi spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowowi i powołując się na polecenie swego rządu prosił, by rząd radziecki zwrócił uwagę na propozycje zawarte w przemówieniu prezydenta.

Dnia 9 grudnia br. p. Ch. Bohlen przesłał W. M. Molotowowi fragmenty przemówienia Eisenhowera.

21 grudnia br. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow wręczył p. Ch. Bohlenowi tekst poniższego oświadczenia rządu radzieckiego w związku z przemówieniem

prezydenta Eisenhowera.

Jednocześnie publikuje się pismo ambasadora USA p. Ch. Bohlena do W. M. Molotowa i przesłane przez p. Bohlena fragmenty przemówienia prezydenta Eisenhowera na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego NZ.

Oświadczenie rządu radzieckiego brzmi:

W swoim przemówieniu wygłoszonym w Zgromadzeniu Ogólnym NZ dnia 8 grudnia prezydent USA Eisenhower omówił problem wyścigu zbrojeń atomowych.

Prezydent USA całkiem słusznie podkreślił zagrożające narodom świata niebezpieczeństwo, wynikające z danej sytuacji, jeśli rządy nie podejmą kroków przeciwko wyścigowi zbrojeń atomowych.

Jest to tym bardziej słuszne obecnie, kiedy obok broni atomowej stworzono już broń

wodorową, która siłą swą przewyższa wielokrotnie broń atomową.

Nie wolno zapominać również o takich nowych rodzajach broni, jak broń rakietowa, którą dzięki nowoczesnej technice można stosować na odległość tysięcy kilometrów bez korzystania z samolotów, jak torpedy z ładunkiem atomowym i inne.

Odkrycie praktycznej możliwości wykorzystania energii atomowej jest niezwykle doniosłym osiągnięciem współczesnej nauki i techniki. Odkryta została zarówno możliwość wykorzystania energii atomowej do celów wojennych, jak i możliwość wykorzystania jej do celów pokojowych. Dotychczas dążono do wyzyskiwania energii atomowej głównie dla produkcji zbrojeniowej. Tymczasem ludzkość zainteresowana jest w tym, by energia atoma-

Międzynarodowe nagrody stalinskie na rok 1953 „Za utrwalanie pokoju między narodami“

Wśród laureatów — Leon Kruczkowski

MOSKWA (PAP). Jak donosi dziennik „Prawda“, w dniach 9 i 12 grudnia odbyły się w Moskwie pod przewodnictwem członka Akademii D. W. Skobielecyna posiedzenia Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinskich „Za utrwalanie pokoju między narodami“. Komitet rozpatrzył przedstawione mu wnioski o przyznanie międzynarodowych nagród stalinskich na rok bieżący i powzięł uchwałę w tej sprawie. Uchwała ta brzmi:

W sprawie przyznania międzynarodowych nagród stalinskich „Za utrwalanie pokoju między narodami“ na rok 1953 uchwała Komitetu Międzynarodowych Nagród Stalinskich „Za utrwalanie pokoju między narodami“ z dnia 12 grudnia 1953 roku

za wybitne zasługi w dziedzinie walki o utrzymanie i utrwalenie pokoju przyznała się międzynarodowe nagrody stalinskie „Za utrwalenie pokoju między narodami“ następującym osobom:

Pierre Cot, deputowany do Zgromadzenia Narodowego (Francja) —

Sahib Sing Sokhey, profesor, generał-major, członek Rady Stanów Parlamentu Indii —

Andrea Gaggero, duchowny (Włochy) —

Isabelle Blume, posłanka do parlamentu (Belgia) —

Howard Fast, literat (USA) —

John Bernal, profesor Uniwersytetu Londyńskiego (Anglia) —

Leon Kruczkowski, literat (Polska) —

Pablo Neruda, literat (Chile) —

Anders Andreen, doktor medycyny, lekarz naczelny laboratorium klinicznego w Sztokholmie (Szwecja) —

Nina Wasiliewna Popowa, sekretarz Wszechniżkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (ZSRR) —

Przewodniczącą Komitetu — D. W. Skobielecyn zastępcy przewodniczącego Komitetu — Kuo Mo-żo (Chiny), Louis Aragon (Francja) —

Członkowie Komitetu — M. Andersen - Nexo (Dania), Jan Dembowski (Polska), Mikhail Sadoveanu (Rumunia), A. Fiediejew (ZSRR), i G. Erenburg (ZSRR).

Na str. 2 i 3 drukujemy drugą część Uchwały Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r.

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

Dziesiąta tura głosowania w wyborach prezydenta Francji nie dała wyników

PARYZ (PAP). W poniedziałek po południu przeprowadzono dziesiątą turę głosowania w wyborach prezydenta Republiki Francuskiej. Oprócz Laniela i Naegelena zgłosił swą kandydaturę Pierre Monte, którego agencja „France Presse“ określa jako „umiarkowanego konserwatyście“.

W głosowaniu wzięło udział 909 deputowanych i członków rady republiki. Większość bez względu wynosiła 445 głosów. Laniel otrzymał 413 głosów (w poprzedniej turze — 430), Naegelen — 365 i Monte — 103. 28 głosów oddano na osoby, które nie kandydowały, a 7 głosów było nieważnych.

Tak więc również dziesiąta tura głosowania nie dała wyników.

PARYZ (PAP). W ponie-

działek wieczorem przeprowadzono dziesiątą turę głosowania, która także nie dała wyników. Laniel uzyskał 392 głosy, Naegelen — 358 głosów i Monte — 84 głosy. 33 głosy oddano na osoby, które nie wysunęły swej kandydatury.

Następną, jedenastą turę głosowania wyznaczono na wtorek, 22 grudnia po południu.

Walka między plemionami w Iranie

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu:

Jak podaje pismo „Teheran Mossawar“, przed kilkoma dniami w rejonie położonym między prowincjami Fars i Huzistan rozpoczęły się ciekawe walki między dwoma plemionami, w wyniku których wiele osób zginęło.

Mimo interwencji wojska walki trwają.

KOMUNIKAT

Zawiadamiamy, że odczyt z 22 grudnia br. dla uczestników grup samokształcenia z ekonomii politycznej, został przesunięty na dzień 23 grudnia br., a seminarium dla grup studiujących historię KPZR, z dnia 22 grudnia br. na dzień 23 grudnia br. Odczyt z ekonomii politycznej i seminarium z historii KPZR, odbędzie się w Sali Kolumnowej KW PZPR w Rzeszowie.

SPROSTOWANIE

W dniu 21 grudnia br. został błędnie podany temat odczytu lektorskiego z materializmu. Zamiast „Wszeczchwłazkowa“ winno być: „Wszeczchwłazek i wzajemna zależność zjawisk w przyrodzie i społeczeństwie“.

(Dokończenie na str. 3)

Chłopi dyskutują nad uchwałą Rady Ministrów w sprawie rozwoju hodowli

W gromadach województwa rzeszowskiego odbyły się zebrania gromadzkie, poświęcone omówieniu doniosłej uchwały Rady Ministrów w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu pogłowia zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej. Z treści uchwały zapoznali chłopi aktywni, którzy udzielali również szczegółowych wyjaśnień na stawiane w czasie zebrania liczne pytania. Uchwała wywołała na wsi rzeszowskiej olbrzymie zainteresowanie.

Chłopi po gospodarsku rozważają swoje możliwości i podejmują się zakontraktować więcej tuczniaków, zaprowadzić hodowlę bydła zarodowego, hodować więcej sztuk bydła, wykorzystywać łąki i pastwiska dotychczas nieużytkowane, zwrócić uwagę na staranniejszą pielęgnację i zagospodarowanie dotychczas używanych obszarów paszowych. I tak w gromadzie Morawsko pow. Jarosław z inicjatywą J. Leśniewskiego chłopi po zakontraktowaniu 1000 sztuk trzody chlewnej na 1954 rok postanowili zwiększyć kontraktację o 20 proc. i wezwali chłopów z innych gromad swojego powiatu do współzawodnictwa. Adam Chucak z Opatn pow. Jasło oświadczył: „Hodowla by zarodowego jest teraz wysoko opłacalna, zaprowadzają ją u siebie“. W gromadzie Majdan pow. Kolbuszowa, Szczer zakontraktuje o 1 sztukę trzody chlewnej więcej. W Brzyścu pow. Mielec E. Krempa zakontraktuje 4 sztuki

trzody chlewnej, a Skoroś zakupił cielczkę i będzie ją hodował na krowę.

Mało i średniorolni chłopi z radością przyjęli uchwałę i ulgi w niej zawarte, przyznanie kredytów na zakup bydła, trzody itd. Widzą w niej dalszy krok na drodze konsekwentnie realizowanej polityki partii i rządu, zmierzającej do podniesienia stopy życiowej mas pracujących w Polsce, do wzrostu produkcji rolnej i obrony interesów chłopstwa pracującego, przed skutkami wyzyskiem.

Zebrania wykazały również, że chłopi potrafią rozszerzyć się po swoim terenie i wyszukać nowe rezerwy dotychczas niewykorzystywane. J. Babiarz z Wiązownicy powiat Jarosław powiedział, że w nadleśnictwie są łąki, które nikt nie użytkuje, a zebrana pasza z tych łąk można by wyhodować kilkanaście sztuk bydła. I nie tylko w Jarosławiu, ale i w innych powiatach wskazywano na tereny nadające się

do wypasu bydła dotąd nieużytkowane, a gdzie indziej znówu zamknięte np. w gm. Przeworsk-Wieś których użytkowanie oraz właściwa pielęgnacja i zagospodarowanie powiększyłyby bazę paszową. Ostatnie dni przyniosły nowe doniosły krok władzy ludowej, który ma na celu poważny wzrost hodowli.

Z treści tej uchwały zapoznawali się chłopi naszego województwa na zebraniach odbytych ubiegłej niedzieli. Zainteresowanie uchwałą jest olbrzymie, świadczą o tym wypowiedzi i poziom dyskusji. Chłopi wiedzą, że rząd daje im różnorodną pomoc, ulgi, aby mogli rozwinąć hodowlę, podnieść towarowość gospodarstw, przysporzyć sobie więcej dochodów.

Rozwój hodowli — warunkiem poprawy stopy życiowej ludzi pracy

W pierwszym dniu obrad III sesji Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zatwierdził uchwałę Rady Ministrów w sprawie zapewnienia niezbędnych środków wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej. Uchwała ta stanowi kolejną, bardzo doniosłą posunięcie władzy ludowej, zmierzające do realizacji wytycznych IX Plenum. Stwarza ona bowiem warunki szybszego podniesienia stopy życiowej mas pracujących przez przyspieszenie tempa wzrostu całej produkcji rolnej. Wzrost hodowli przyczyni się bowiem nie tylko do lepszego niż dotychczas zaopatrzenia ludności w mięso, tłuszcz, mleko, wełnę i skórę, ale stwarza także możliwości uzyskania wyższej wydajności plonów z hektara przez zastosowanie większej ilości obornika.

Uchwała stawia przed całym naszym rolnictwem — go gospodarstwami indywidualnymi, spółdzielniami produkcyjnymi i PGR-ami zadanie zwiększenia w ciągu najbliższych dwóch lat pogłowia bydła o około 615.000 szt., trzody chlewnej — o 1.020 tys. sztuk, owiec o 920.000 sztuk i stworzenie takich warunków, które zapewnią dalszy szybki rozwój hodowli w latach następnych.

Są to zadania wielkie, ale w pełni realne. W naszej gospodarce rolnej tkwią bowiem jeszcze wielkie, niewykorzystane dotąd rezerwy. Świadczy o tym taki chociażby fakt, że podczas gdy w roku bieżącym w gospodarce chłopskiej przypada przeciętnie dla całego kraju na 100 ha użytków 38,9 sztuk bydła, to w niektórych wojewódz-

twach już osiągnięto na 100 ha 63,2 sztuk bydła. Podobną rozpiętość, a więc i możliwości rozwojowe widzimy również w hodowli trzody chlewnej i owiec.

Wielkie możliwości rozwoju hodowli tkwią przede wszystkim w bardziej racjonalnym prowadzeniu gospodarki paszowej. Wykorzystanie takich możliwości, jak lepsze kiszzenie i przechowywanie pasz, intensywne wykorzystywanie łąk i pastwisk, sprawnie przeprowadzanie sianokosów — to czynniki, które przyczynią się poważnie do wzrostu pogłowia w każdym gospodarstwie.

Uchwała zatwierdzona przez Sejm stawia nie tylko zadanie w dziedzinie hodowli, których wykonanie jest niezbędne dla dalszego szybkiego

(Dokończenie na str. 3)

Realizujemy wytyczne IX PLENUM KC PZPR

WZPT rozpocznie masową produkcję artykułów gospodarstwa domowego

Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego w Rzeszowie, przystępuje do masowej produkcji artykułów go gospodarstwa domowego. I tak np. szatkownicy, które do tej pory były produkowane tylko przez nielicznych specjalistów, a które w okresie konserwowania kapusty są żyły od domu do domu z powodu ich braku na półkach sklepowych, będzie można nabyć już w początkach przyszłego roku. Obecnie WZPT opracowuje konstrukcję popularnego typu niedrogiej szatkownicy. A już od 2 stycznia 1954 r. RZPT rozpoczną produkcję z surowca odpadowego tak bardzo poszukiwanych artykułów jak: sprężyny do weków, nożyki do otwierania konserw, szczypcy do węgla, deszczki do jarzyn i do mięsa, oraz szereg innych artykułów, które są niezbędne w kuchni każdej gospodyni.

Chłopi spółdzielcy — umacniajcie i rozwijajcie wasze zespołowe gospodarstwa - szycujcie się do siewów wiosennych, do walki o wyższe plony i wzrost spółdzielczej hodowli

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 17 grudnia 1953 r.

W sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

Podajemy dalszy ciąg uchwały z dnia r. 1953

Rozszerzenie kontraktacji zwierząt rzeźnych i środków pomocy produkcyjnej, udzielanej gospodarstwom kontraktującym

21. Zobowiązać ministra skupu do po-
większenia planu kontraktacji trzody
chlewnej mięsno-słoninowej na rok
1954 do wysokości 1.400.000 sztuk wo-
bec około 1.000.000 sztuk w roku 1953.

22. Zobowiązać ministra przemysłu
mięsnego i mleczarskiego do zakontrak-
towania na dostawy w roku 1954 —
1.300.000 szt. trzody chlewnej bekonow-
wej.

23. Utrzymać za dostarczone z kon-
traktacji sztuki trzody chlewnej mięs-
no-słoninowej i bekonowej korzystne
warunki zapłaty oraz premie hodowla-
ną w postaci sprzedaży pasz, węgla
i piłna w wysokości obowiązującej
w roku 1953.

24. Zobowiązać ministra skupu do
zwiększenia planu kontraktacji prosiąt
i warchlaków na dostawę w roku 1954
— do wysokości 300.000 sztuk wo-
bec 100.000 sztuk w roku 1953. Zapew-
nić producentom dostarczającym
zakontraktowane prosięta lub
warchlaki zapłatę za dostarczone sztuki
według ceny kształtującej się w o-
brocie wolnorynkowym w czasie i miej-
scu dostawy, a ponadto premie w wy-
sokości 10 proc. ceny zakupu oraz pra-
wo do nabycia 2 kg węgla za każdy
kilogram dostarczonych prosiąt lub
warchlaków. Łączna zapłata z premią
nie może być jednak niższa od 16 zł za
kg przy dostawie prosiąt o wadze od
18 do 25 kg, oraz od 14 zł za kg przy
dostawie warchlaków o wadze od
26 do 45 kg.

25. Przyznać gospodarstwom rolnym
utrzymującym maciory prawo do naby-
cia pasz treściwych za każdy miot wy-
noszący co najmniej 6 żywych prosiąt
w okresie od 1 marca do 30 czerwca
1954 r. w ilości:

40 kg za miot od maciory a 75 kg
— za miot od maciory zapisanej do
księgi głównej lub wstępnej.

26. Zobowiązać ministra skupu do po-
większenia planu kontraktacji młodego
bydła rzeźnego w roku 1954 do ilości
200.000 sztuk wobec 80.000 sztuk w ro-
ku 1953.

27. Wprowadzić nową, korzystną
dla hodowcy formę odraczenia ter-
minu dostawy zakontraktowanego
młodego bydła na okres czasu umo-
żliwiający hodowcy odchowanie sztuki
o wagi nie niższej niż 180 do
200 kg, w zależności od rasy, bydła.
Producentom dostarczającym odcho-
wane bydło wypłacać dodatkową pre-
mię w wysokości zł 200 za każdą
sztukę, która osiągnie wagę powyżej
180 lub 200 kg żywca, w zależno-
ści od rasy.

28. W celu stworzenia materialne-
go zainteresowania hodowców w po-
prawie jakości bydła rzeźnego zmie-
nić z dn. 27. XII 1953 r. ceny sku-
pu za całe sztuki lub części sztuk
dla rzeźnego (wyrażone w kg żywej
wagi) stanowiące nadwyżkę ponad o-
bowiazkowe dostawy zwierząt — w
zależności od jakości tego bydła —
w sposób następujący:

cenę bydła I klasy — podnieść o
30 proc., II klasy — o 35 proc., III
klasy — o 20 proc. i IV klasy — o
10 proc., a ceny bydła pozostałych
klas utrzymać na niezmiennym po-
ziomie.

**Rozszerzenie kontraktacji
zwierząt hodowlanych i pomocy
gospodarstwom chłopskim oraz
spółdzielniom produkcyjnym
w nabywaniu tych zwierząt**

W celu przyspieszenia poprawy
jakości zwierząt gospodarskich w ho-
dowlu masowej, jak również w celu
zwiększenia materialnego zaintereso-
wania chłopów prowadzących wy-
chów zwierząt hodowlanych na sprze-
daz:

29. Zobowiązać ministra rolnictwa
do wprowadzenia kontraktacji roz-
płodników pochodzących od zwierząt
zapisanych do ksiąg zwierząt zaro-
dowych w następującym rozmiarze:

byhajów — z obowiązkiem do-
stawy w wieku co najmniej 12
miesięcy: 1954 r. — 10.000 szt.,
1955 r. — 15.000 szt.,
knurów — z obowiązkiem dosta-
wy w wieku co najmniej 9 miesię-

cy: 1954 r. — 3.000 szt., 1955
r. — 4.000 szt.,
tryków — z obowiązkiem dosta-
wy w wieku co najmniej 12 mie-
sięcy: 1954 r. 9.000 szt., 1955
r. 12.000 szt.

30. Ustalić następujące warunki
kontraktowania rozplodników:

1) przy kontraktacji buhajów:
a) zapłatę według obowiązują-
cego cennika zakupu materiału ho-
dowlanego,

b) prawo do nabycia:
— 150 kg paszy treściwej przy
podpisaniu umowy,
— dalszych 150 kg paszy treści-
wej po upływie 6 miesięcy od pod-
pisania umowy;

c) obniżenie wysokości obowią-
zkowej dostawy mleka o 500 li-
trów;

d) prawo do zaliczenia na ży-
czenie dostawcy dostarczonej sztu-
ki na poczet obowiązkowych do-
staw zwierząt rzeźnych gospodar-
stwom powyżej 2 ha do wysoko-
ści 30 proc. wymiaru, zaś gospodar-
stwom do 2 ha do wysokości
100 proc. wymiaru;

2) przy kontraktacji knurów:
a) zapłatę według obowiązują-
cego cennika zakupu materiału ho-
dowlanego,

b) prawo do nabycia 100 kg
paszy treściwej przy podpisaniu
umowy, oraz dalszych 100 kg pa-
szy treściwej po upływie 6 mie-
sięcy od podpisania umowy;

c) prawo do nabycia 400 kg
węgla;

d) prawo do zaliczenia na ży-
czenie dostawcy dostarczonej sztu-
ki na poczet obowiązkowych do-
staw zwierząt rzeźnych do wyso-
kości 100 proc. wymiaru;

3) przy kontraktacji tryków:
a) zapłatę według obowiązują-
cego cennika zakupu materiału
hodowlanego;

b) prawo do nabycia 50 kg pa-
szy treściwej przy podpisaniu u-
mowy, oraz dalszych 50 kg paszy
treściwej po upływie 3 do 6 mie-
sięcy od podpisania umowy;

c) prawo do zaliczenia na ży-
czenie dostawcy dostarczonej sztuki
na poczet obowiązkowych dostaw
zwierząt rzeźnych gospodarstwom
powyżej 2 ha do wysokości 30
proc. wymiaru, zaś gospodar-
stwom do 2 ha do wysokości 100
proc. wymiaru.

31. Zobowiązać ministra rolnictwa
do rozszerzenia kontraktacji ho-
dowlanych cieliczek i wprowadzenia
kontraktacji hodowlanych jaiówek
— przede wszystkim od krów zapisa-
nych do ksiąg zwierząt zarodowych,
do liczby 75 tys. sztuk w 1954 r.,
oraz do 100 tys. sztuk w 1955 r., w
porównaniu z 25 tys. sztuk kontrak-
towanych w 1953 r.

32. Ustalić następujące warunki kon-
traktacji cieliczek i jaiówek hodowla-
nych:

a) cenę w wysokości złotych 7,50
za 1 kg żywej wagi dostarczonej
sztuki,

b) dodatek hodowlany wynoszący
10—45 proc. ceny podstawowej usta-
lonej w zależności od jakości i po-
chodzenia dostarczonej sztuki,

c) obniżenie wysokości obowiązkowej
dostawy mleka o 300 litrów za każ-
dą dostarczoną sztukę,

d) prawo do zaliczenia na ży-
czenie dostawcy dostarczonej cieliczki
lub jaiówki na poczet obowiązkowych
dostaw zwierząt rzeźnych gospodar-
stwom powyżej 2 ha do wysokości
30 proc. wymiaru, zaś gospodar-
stwom do 2 ha do wysokości 100
proc. wymiaru,

e) premię, uprawniającą do zakupu
paszy treściwej w wysokości —
100 kg paszy treściwej przy kontrak-
tacji cieliczek z dostawą w wieku 6—8
miesięcy, — 200 kg paszy treściwej
przy kontraktacji jaiówek z dostawą
w wieku 15—18 miesięcy, — przy
czym 50 proc. przysługującej premii
paszowej kontraktujący ma prawo na
być przy podpisaniu umowy, a po-
została ilość po wykonaniu dostawy.

33. Zobowiązać ministra rolnictwa do
zapewnienia rozprawienia cieliczek
i jaiówek hodowlanych, pochodzących
z kontraktacji w latach 1954—1955
do spółdzielni produkcyjnych i państwo-
wych gospodarstw rolnych, dla człon-
ków spółdzielni produkcyjnych i prac-
owników PGR nie posiadających krów
oraz dla indywidualnych gospodarstw
małorolnych i średniorolnych.

34. Zobowiązać ministra rolnictwa

do zorganizowania, w porozumieniu z
ministrem przemysłu mięsnego i mle-
czarskiego doboru:

a) najwartościowszych loszek typu
bekonowego z materiału zakontrakto-
wanego i z dostaw PGR do liczby
w 1954 r. — 20.000 sztuk, i w 1955 r.
— 25.000 sztuk oraz rozprawienia
tych loszek pomiędzy spółdzielniami
produkcyjnymi i indywidualnymi go-
spodarstwami chłopskimi w celu popra-
wienia jakości trzody chlewnej w rejon-
ach produkcji bekonowej.

b) odpowiednich dla chowu loszek
z tuczarni Centralnego Zarządu Tucz-
ni Przemysłowego w liczbie w 1954 r. —
10.000 sztuk, i w roku 1955 — 20.000
sztuk oraz do rozprawienia tych los-
zek pomiędzy spółdzielniemi produkcyj-
nymi i indywidualnymi gospodarstwami chłop-
skimi w rejonach o niedostatecznym na-
sileniu loch.

Poprawa zaopatrzenia gospodarstw chłopskich w materiały budowlane, sprzęt i narzędzia

W celu wydatnej poprawy zaopatrze-
nia wsi w materiały budowlane, sprzęt
i narzędzia dla potrzeb hodowli Rada
Ministrów postanawia:

35. Zobowiązać przewodniczącego
PKPG do uwzględnienia w planach na
rok 1954 zwiększonej ilości materiałów
budowlanych przeznaczonych do sprze-
dazy przez sieć Centrali Rolniczej Spół-

dzielni „Samopomoc Chłopska” oraz
ministra handlu wewnętrznego i pre-
zydium rad narodowych do zapewnienia
ich sprawnego dystrybucji z uwzględnie-
niem w pierwszym rzędzie potrzeb roz-
woju hodowli.

36. Ustalić pierwszeństwo w nabywa-
niu materiałów budowlanych dla go-
spodarstw, które:

a) nabywają jaiowiznę lub krowy
w ramach pomocy państwa, a także
w obrocie sąsiedzkim,

b) kontraktują wychów materiału
hodowlanego lub użytkowego, lub u-
trzymują rozplodniki uznane za od-
powiednie do hodowli,

c) posiadają zwierzęta zapisane do
ksiąg zarodowych,

d) zostały odznaczone za osiągnię-
cia w produkcji zwierzęcej,

e) kontraktują dostawy trzody chle-
wnej lub bydła rzeźnego.

37. Zobowiązać ministra rolnictwa
w porozumieniu z ministrem finansów
do uruchomienia w 1954 r. dla małorol-
nych i średniorolnych gospodarstw
chłopskich kredytów, przeznaczonych
na budowę i rozbudowę pomieszczeń
dla inwentarza. Warunki i tryb udziela-
nia powyższych kredytów ustalił mini-
ster finansów w porozumieniu z mini-
strem rolnictwa.

38. Zobowiązać:

a) ministra rolnictwa do zapew-
nienia opracowania dla indywidual-

nych gospodarstw chłopskich typow-
ych projektów budownictwa inwen-
tarskiego uwzględniających zastoso-
wanie materiałów miejscowego pocho-
dzenia, oraz do szerokiej popularyza-
cji stosowania tych materiałów przez
organizowanie instruktaży, pokazów,
wystaw itp.

b) ministra przemysłu drobnego
i rzemiosła do uruchomienia w poro-
zumieniu z ministrem rolnictwa w
1954 roku — 8, a w 1955 roku —
16 przedsiębiorstw przemysłu tereno-
wego dla produkcji mat i płyt budow-
lanych ze słomy, trzcin, wikliny
itp., oraz do ustalenia rozmiarów
produkcji tych materiałów.

39. Zobowiązać ministrów hutnictwa,
przemysłu maszynowego, przemysłu
drobnego i rzemiosła, przemysłu lek-
kiego — do opracowania w poro-
zumieniu z Przewodniczącym Państwo-
wej Komisji Planowania Gospodarcze-
go i przedstawienia Prezydium Rządu
w terminie do dnia 15 stycznia 1954 r.
projektu uchwały w sprawie powięk-
szenia produkcji narzędzi i sprzętu dla
potrzeb hodowli, w szczególności: parni-
ków, śrutowników, konwi, wiader, lai-
cuchów, widel, grabi, uprząży, powro-
zów, zgrzebel, szczotek itp. przez prze-
mysł państwowy, nadzorowany bezpo-
średnio przez wymienionych ministrów,
przez przemysł państwowy, nadzorowa-
ny przez terenowe rady narodowe oraz
przez przemysł spółdzielczy i indywidu-
alne rzemiosło.

II. O rozszerzeniu bazy paszowej, rozwoju hodowli zarodowej i wzmocnieniu pomocy zootechnicznej i weterynaryjnej

I. Zadania w zakresie rozbudowy bazy paszowej

Dalszy przyrost pogłowia i podno-
szenie produktywności zwierząt zależą
w znacznym stopniu od zwiększenia
produkcji pasz i pełnego wykorzystania
istniejących w tym zakresie po-
ważnych rezerw.

Wiele indywidualnych gospodarstw
chłopskich, jak również spółdzielni pro-
dukcyjnych i PGR traktuje produkcję
pasz jako drugorzędne zadanie.

Nie są stosowane podstawowe zabe-
gi w dziedzinie zagospodarowania
i pielęgnacji łąk, co znacznie obniża
produkcję siana. Wiele gospodarstw
nie docenia możliwości znacznej po-
rawy wartości siana przez termino-
we koszenie i racjonalne suszenie.

Duże kompleksy łąk w niektórych re-
jonach są wykorzystywane w niedosta-
tecznym stopniu.

Wiele gospodarstw rolnych nie stoso-
uje najbardziej niezbędnych środków
pielęgnacji pastwisk i nie wprowadza
racjonalnych metod ich użytkowania.

Nie rozwija się należyte walki o li-
kwidację niedoboru — pasz białkowych
przez rozwój wysokowartościowych u-
praw motylkowych. Wiewiółki i popio-
ny stosowane są na zbyt małej po-
wierzchni. Wiele gospodarstw rolnych
marnuje duże ilości pasz, nie stosu-
jąc ich kiszzenia i racjonalnego susze-
nia.

Pomoc Instruktażowa ze strony Pań-
stwowego Służby Rolnej w dziedzinie
produkcji i użytkowania pasz jest na-
dal niedostateczna. Osiągnięcia nauki
oraz wyniki wielu prowadzących go-
spodarstw nie są należycie upowszech-
niane.

W celu zapewnienia rozwoju bazy
paszowej i dostosowania rozmiarów
i rodzaju produkcji pasz do potrzeb
wzrastającego pogłowia oraz w celu
usprawnienia gospodarki paszami, Ra-
da Ministrów postanawia:

Podniesienie gospodarki łąkowo- pastwiskowej

1. Zobowiązać ministra rolnictwa
do rozszerzenia robót melioracyjnych
na łąkach i pastwiskach należących do
spółdzielni produkcyjnych i indywidu-
alnych gospodarstw chłopskich, do
następujących rozmiarów:

	1954 tys. ha	1955 tys. ha
budowa nowych i renowa- cja istniejących urządzeń melioracyjnych na obszarze	68,4	82
udowa i renowacja urzą- dzeń nawadniających na obszarze	26,7	40

2. Zobowiązać ministra rolnictwa

do podjęcia środków zmierzających do znacz-
nego zwiększenia lokalnych robót me-
lioracyjnych, wykonywanych przez chło-
pów w ramach „czynu melioracyjnego”,
oraz do zapewnienia potrzebnej pomo-
cy państwa dla przeprowadzania tych
robót na następującym obszarze łąk
i pastwisk:

	1954 tys. ha	1955 tys. ha
zagospodarowanie i piele- gnacja terenów pomeliora- cyjnych na obszarze	298	360
konserwacja istniejących urządzeń wodno-meliora- cyjnych na obszarze	1.282	1.350

3. Zobowiązać ministrów rolnictwa
oraz państwowych gospodarstw rolnych
do wydania zarządzeń, mających na ce-
lu osiągnięcie wzmocnienia pielęgnacji
łąk i pastwisk, w szczególności przez:

a) powszechne stosowanie prostych
zabiegów pielęgnacyjnych, jak: do-
kładne wykaszanie powierzchni, wa-
łowanie, rozręczanie kretowisk, usu-
wanie zarosli;

b) zwiększenie nawożenia łąk i pa-
stwisk przez szersze stosowanie na-
wózów organicznych, jak: gnojówka,
komposty, torf, oraz nawozy mine-
ralne, zwłaszcza potasowe oraz wa-
pnowanie łąk zakwaszonych;

c) polepszenie konserwacji urzą-
dzeń odwadniających (rowy, prze-
pływy pod mostami) oraz urządzeń
nawadniających jak śluzy, zastawki
itp.

Usprawnienie zbioru i suszenia siana

4. W celu zapewnienia terminowego
i sprawnego zbioru siana oraz stoso-
wania właściwego suszenia przy uży-
ciu rusztowań i innych urządzeń:

a) zobowiązać ministrów rolnictwa
i państwowych gospodarstw rolnych
oraz prezydium rad narodowych do
traktowania akcji zbioru siana na ró-
wni z akcją żniwną;

b) zobowiązać ministra rolnictwa
do:

— zwiększenia mechanizacji sprzę-
tu siana przez rozszerzenie pomocy
POM i GOM udzielanej spółdziel-
niom produkcyjnym i indywidualnym
gospodarstwom chłopskim w prze-
prowadzaniu zbiorów,

— zorganizowania przez POM na
terenach o dużym nasileniu użytków
zielonych specjalnych brygad łąko-

wych w 1954 r. — 90, a w 1955 r.
— 110 oraz do wyposażenia tych bry-
gad w maszyny i narzędzia dla eks-
ploatacji łąk i pastwisk;

c) zobowiązać ministrów rolnic-
twa i leśnictwa do organizowania
pozyskiwania z lasów państwowych
żerdzi przeznaczonych na budowę ru-
sztuwów do suszenia siana i grodze-
nia kwater pastwiskowych oraz do
zapewnienia dodatkowego pozyska-
nia w tej drodze w 1954 roku —
148 tys. m sześć i w 1955 roku —
180 tys. m sześć tego rodzaju
drewna;

d) zobowiązać ministra rolnictwa
do zorganizowania szerokiej akcji
propagandowej o znaczeniu termino-
wego koszenia łąk i racjonalnego su-
szenia dla podniesienia jakości i war-
tości odżywczej siana.

Zagospodarowanie i podniesienie wydajności łąk i pastwisk

5. W celu zwiększenia mechanizacji
robót wodno-melioracyjnych, uprawy
i pielęgnacji łąk i pastwisk oraz sprzę-
tu siana, jak również większego wy-
korzystania dla rozwoju hodowli tere-
nów pastwiskowych przez podniesienie
ich wydajności oraz jakości uzyskiwa-
nej paszy:

a) zobowiązać ministrów przemy-
słu maszynowego oraz przemysłu
drobnego i rzemiosła do opracowa-
nia w porozumieniu z ministrami
rolnictwa i państwowych gospodar-
stw rolnych dokumentacji i uru-
chomienia produkcji nowych maszyn
i narzędzi łąkarskich oraz agrega-
tów do prasowania siana i słomy;

b) zobowiązać ministrów rolnictwa
i państwowych gospodarstw rolnych
do znacznego rozszerzenia w go-
spodarstwach PGR i spółdzielniach pro-
dukcyjnych kwaterowego systemu wy-
pasu bydła;

c) zobowiązać ministra przemysłu
drobnego i rzemiosła do zorganizowa-
nia w porozumieniu z ministrami
rolnictwa i państwowych gospodar-
stw rolnych produkcji oraz czu-
wania nad wyprodukowaniem nastę-
pujących ilości kompletów do elek-
trycznego grodzienia pastwisk w
1954 r. — 500 szt. i w 1955 r. —
1.200 sztuk.

Wykorzystanie kompleksów łąkowych i pastwiskowych

6. W celu pełniejszego wykorzysta-
nia zwartych kompleksów łąkowych
i pastwiskowych zobowiązać ministrów
rolnictwa i państwowych gospodarstw
rolnych do przedstawienia Radzie Mi-
nistrów w terminie do dnia 31 marca
1954 roku projektu uchwały w sprawie

Ciąg dalszy na str. 3

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 17 grudnia 1953 r.

w sprawie zapewnienia niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej

Ciąg dalszy ze str. 2-ej

przyspieszenia zagospodarowania terenów łąkowych, szczyńskich i rzeszowskich terenów łąkowych i pastwiskowych uwzględniającej w szczególności:

a) opracowanie planu perspektywicznego zagospodarowania tych terenów,
b) organizowanie na tych terenach specjalizowanych zespołów (gospodarstw) łąkowych i pastwiskowych PGR,
c) przyspieszenie zwiększenia pogłowia zwierząt w gospodarstwach PGR i w spółdzielniach produkcyjnych na tych terenach.

7. W celu wykorzystania dla potrzeb hodowli niedostatecznie użytkowanych terenów łąkowych i pastwiskowych znajdujących się w zarządzie jednostek organizacyjnych podległych zarówno ministrom rolnictwa lub państwowym gospodarstw rolnych, jak i innym ministrom, zobowiązać zainteresowanych ministrów do:

a) wydzierżawiania łąk i terenów pastwiskowych spółdzielniom produkcyjnym, przedsiębiorstwom podległym Centralnemu Zarządowi Tuczki Przemysłowego oraz Zarządowi Zakładów Pasz na zasadzie umów wieloletnich, przewidujących niezbędne zagospodarowania i racjonalną eksploatację wydzierżawionych terenów z tym, że akcje wydzierżawiania należy przeprowadzić w terminie do 1 kwietnia 1954 r.;

b) organizowania na terenach nieużytkowanych należycie, a nieobjętych dzierżawą, zbiorów siana na własne potrzeby przez grupy kołowe spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich położonych na terenach, na których występuje deficyt pasz;

c) przedstawienia wniosków dotyczących uregulowania warunków wykorzystania przez gospodarstwa rolne użytków zielonych w lasach, przy drogach, kanałach itp.

Powiększenie upraw roślin pastwiskowych

8. W celu powiększenia ilości pasz i zapewnienia bardziej racjonalnego żywienia zwierząt zobowiązać ministra rolnictwa do podjęcia środków zapewniających:

a) zwiększenie obszaru zasiewów lucerny i koniczyny w 1954 r. o około 4 proc. i w roku 1955 o dalsze 4 proc. w stosunku do obecnej powierzchni tych upraw, oraz osiągnięcie znacznego podniesienia ich plonów;

b) zwiększenie plonów ziemniaków i buraków pastwiskowych oraz stopniowe przechodzenie z uprawy odmian buraków pastwiskowych na uprawę odmian buraków półcukrowych z równoczesnym zapewnieniem zwiększonej produkcji nasion;

c) zwiększenie uprawy brukwi pa-

stewnej w rejonach nie posiadających warunków do uprawy buraków pastwiskowych oraz rozszerzenie upraw marchwi pastewnej;

d) zwiększenie plonów i przedplonów i osiągnięcie następującej powierzchni tych upraw w gospodarstwach chłopskiej:

	1954	1955
popłony (letnie)	1.185.000 ha	do 1.260.000 ha
przedplony (popłony ozime)	170.000 ha	do 200.000 ha

e) rozszerzenie upraw kukurydzy pastewnej, końskiego zębu, słonecznika pastewnego i innych wysokowydajnych roślin na produkcję zielenek i kiszzonek.

9. W celu zapewnienia środków potrzebnych gospodarstwom do wykonania postawionych zadań w zakresie rozszerzenia upraw roślin pastwiskowych i podwyższenia produkcji pasz:

a) zobowiązać ministra rolnictwa do podjęcia środków zmierzających do zwiększenia produkcji nasion traw i roślin pastwiskowych w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich;

b) zobowiązać ministra rolnictwa w porozumieniu z ministrem skupu do rozszerzenia kontraktacji i skupu nasion traw i roślin pastwiskowych w latach 1954—1955, przy czym skup nasion w 1954 r. powinien osiągnąć co najmniej:

ogółem nasion około 43,0 tys. ton w tym:
motylkowe gruboziarniste 32,4 tys. ton;
motylkowe drobnoziarniste 7,2 tys. ton
trawy 3,4 tys. ton;

c) zobowiązać ministra państwowych gospodarstw rolnych do dostarczenia w 1954 r. na potrzeby spółdzielni produkcyjnych i indywidualnych gospodarstw chłopskich nasion traw i roślin pastwiskowych w ilościach i gatunkach uzgodnionych z ministrem rolnictwa i przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;

d) zobowiązać ministra handlu zagranicznego do dokonania importu w 1954 r. następujących ilości nasion pastwiskowych: roślin motylkowych — 760 ton, końskiego zębu — 700 ton, słonecznika pastewnego — 300 ton, traw — 535 ton;

e) zobowiązać ministrów państwowych gospodarstw rolnych i rolnictwa do podjęcia środków zmierzających do stopniowego wprowadzania plodozmianów trawopólnych w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych oraz do upowszechnienia stosowania tzw. zielonej taśmy.

Upowszechnienie kiszzenia pasz

10. Dla zapewnienia racjonalnego żywienia zwierząt w ciągu całego roku i dla zabezpieczenia odpowiednich ilości i jakości pasz:

a) zobowiązać ministra rolnictwa do zorganizowania szerokiej akcji propagandowej, instruktażu i pokazów kiszzenia zielonek, ziemniaków i innych okopowych, liści buraczanych, wysłódek buraczanych, wywaru, wycierek ziemniaczanych;

b) zobowiązać ministra rolnictwa do udzielenia pomocy spółdzielniom produkcyjnym w doprowadzaniu produkcji kiszzonek w latach 1954—1955 do 20 kwintali na jedną krowę oraz 2—3 kwintali na 1 owcę;

c) zobowiązać ministra rolnictwa do podjęcia środków zmierzających do rozszerzenia produkcji kiszzonek w indywidualnych gospodarstwach chłopskich do 4,2 mln. ton w 1954 r. i 5 mln. ton w roku 1955;

d) zobowiązać ministra rolnictwa do podjęcia środków zapewniających wykonanie remontów i pełne wykorzystanie urządzeń do kiszzenia pasz w spółdzielniach produkcyjnych oraz do rozszerzenia budowy nowych silosów;

e) zobowiązać prezydium rad narodowych do zalecenia spółdzielniom produkcyjnym i indywidualnym gospodarstwom chłopskim budowy prostych urządzeń do kiszzenia pasz, jak: zbiorniki gline-bite, rowy, doły o wzmocnionych ścianach przy szerokim wykorzystaniu miejscowych materiałów;

f) w celu zmniejszenia strat przy przechowywaniu ziemniaków zobowiązać:

— ministra państwowych gospodarstw rolnych do szerszego stosowania parowania i kiszzenia ziemniaków w PGR,

— ministra rolnictwa do zmniejszenia instruktażu i zorganizowania pokazów racjonalnego kiszzenia ziemniaków w spółdzielniach produkcyjnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich,

— ministrów państwowych gospo-

II. Zadania w zakresie rozwoju hodowli zarodowej

Przyspieszenie poprawy wartości użytkowej zwierząt gospodarskich wymaga znacznego powiększenia rozmiarów i podniesienia poziomu hodowli zarodowej.

Odbudowa hodowli zarodowej całkowicie zniszczonej w okresie wojny, dokonana została w rozmiarach niezaśpokajających potrzeb rolnictwa. Za mała jest ilość obór, chlewni, owczarni i stajni zarodowych i reprodukcyjnych. Pełniejsze wykorzystanie wysokowartościowego materiału zarodowego wymaga usprawnienia form organizacyjnych hodowli zarodowej, poprawienia warunków produkcyjnych i zapotrzenia gospodarstw zarodowych. Należy znacznie rozszerzyć zadania PGR i spółdzielni produkcyjnych w zakresie hodowli zarodowej. Niedostateczna jest opieka zootechniczna i pomoc udzielana indywidualnym gospodarstwom chłopskim prowadzącym ho-

darstw rolnych oraz rolnictwa do zapewnienia remontu i wykorzystania wszystkich kolumn parnikowych i innych urządzeń do parowania ziemniaków, znajdujących się w posiadaniu PGR, POM i spółdzielni produkcyjnych.

11. W celu poprawienia zaopatrzenia hodowli w pasze białkowe i mineralne:

a) zobowiązać przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do opracowania w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami w terminie do dnia 1-go kwietnia 1954 r. projekt uchwały w sprawie powiększenia produkcji pasz przemysłowych i mieszanek paszowych, podjęcia produkcji mączek z koniczyny, lucerny lub traw oraz usprawnienia wykorzystania pasz odpadkowych;

b) zobowiązać ministrów właściwych resortów do zapewnienia na potrzeby gospodarstw rolnych następujących ilości pasz mineralnych: kredy pastewnej 20.000 ton, różnych mieszanek mineralnych 1.200 ton.

12. W celu zorganizowania i właściwego wykorzystania wysiłków wszystkich gospodarstw rolnych w rozbudowie bazy paszowej oraz zapewnienia pomocy instruktażowej tym gospodarstwom, zobowiązać ministra rolnictwa do:

a) zapewnienia spółdzielniom produkcyjnym stałej pomocy fachowej przy opracowywaniu planów rozbudowy bazy paszowej i gospodarki paszami oraz przy ustalaniu środków realizacji tych planów;

b) opracowania wytycznych i instrukcji dotyczących organizowania przez rady narodowe i gromady w sprawie zwiększenia produkcji pasz i zapobiegania ich marnotrawstwu przez racjonalizację produkcji i gospodarki paszami w gospodarstwach indywidualnych.

Zadania i organizacja hodowli zarodowej

1. Dla podniesienia jakości i wydajności pogłowia w hodowli masowej Rada Ministrów postanawia zobowiązać ministrów rolnictwa i państwowych gospodarstw rolnych do:

— doprowadzenia ilości zwierząt zarodową. Nie wykorzystano w poszczególnych rejonach zwartych skupień cennego materiału hodowlanego dla organizacji ośrodków hodowlanych. Niedostateczne rozmiary, oceny wartości użytkowej ograniczają kwalifikowanie materiału hodowlanego zapisywanego do ksiąg zarodowych i opóźniają powiększenie ilości wartościowych rozplodników dla potrzeb hodowli masowej. Zbyt powoli rozszerzane jest sztuczne unięszczanie zwierząt.

Zadania i organizacja hodowli zarodowej

1. Dla podniesienia jakości i wydajności pogłowia w hodowli masowej Rada Ministrów postanawia zobowiązać ministrów rolnictwa i państwowych gospodarstw rolnych do:

— doprowadzenia ilości zwierząt za-

pisywanych do ksiąg zarodowych do następującego stanu.

	r. 1954	r. 1955
bydło	40.000 szt.	50.000 szt.
w tym: krowy	33.000 „	42.000 „
trzoda	58.000 „	90.000 „
w tym: loch	60.000 „	80.000 „
owce ogółem	35.000 „	40.000 „
w tym:		
maciorki	23.000 „	25.000 „
konie	55.000 „	58.000 „
w tym: klacze	49.000 „	50.000 „

2. W celu zapewnienia systematycznej poprawy wartości hodowlanej i użytkowej zwierząt, zobowiązać ministrów rolnictwa i państwowych gospodarstw rolnych:

a) do objęcia oceną wartości użytkowej następującej ilości:

	r. 1954	r. 1955
krowy	120.000 szt.	150.000 szt.
loch	10.000 „	12.000 „
owiec macior.	35.000 „	60.000 „

b) do objęcia w 1954 r. oceną wartości użytkowej 50 proc. pogłowia ogierów i klaczy w stadninach państwowych gospodarstw rolnych oraz do zwiększenia rozmiarów tej oceny w roku 1955 do 75 proc. tego pogłowia;

c) do zapewnienia następujących ilości uznanych rozplodników:

	r. 1954	r. 1955
buhajów	48.000 szt.	62.000 szt.
knurów	23.000 „	33.000 „
tryków	30.000 „	45.000 „
ogierów	8.000 „	8.000 „

3. W celu stworzenia podstaw dla rozwoju hodowli zarodowej zgodnie z nowoczesnymi wskazaniami nauki i potrzebami socjalistycznego rolnictwa — zobowiązać ministra rolnictwa do przedstawienia Prezydium Rządu w terminie do dnia 31. I. 1954 r. projektu ustawowego uregulowania organizacji i zasad prowadzenia hodowli zarodowej.

4. W celu usprawnienia organizacji hodowli zarodowej w państwowych gospodarstwach rolnych, zobowiązać ministra państwowych gospodarstw rolnych do opracowania w terminie do dnia 31. 12. 53 projektu uchwały Prezydium Rządu określającej:

a) organizację hodowli zarodowej w państwowych gospodarstwach rolnych,

b) ustalenie warunków dla gospodarstw zarodowych,

c) organizację służby zootechnicznej w hodowli zarodowej państwowych gospodarstw rolnych,

d) rozszerzenie zadań Centralnego Zarządu Hodowli Zarodowej.

Dokończenie uchwały podamy w dniu jutrzejszym

(Dokończenie ze str. 1)

podnoszenia stopy życiowej ludności pracującej miast i wsi, daje ona równocześnie rolnikom do ręki ogromne środki, których pełne wykorzystanie umożliwiła wykonanie tych zadań. Jakże to są środki? A więc przede wszystkim już w roku 1954 państwo znacznie zwiększy zaopatrzenie w paszę gospodarstw hodowlanych. Otrzymają one w roku przyszłym około 750 tys. ton paszy tręściwej. Poważnej poprawie ulegnie też zaopatrzenie gospodarstw chłopskich rozwijających hodowlę w materiały budowlane, sprzęt i narzędzia. Ci chłopcy, którzy nie mają funduszy na rozpoczęcie bardziej intensywnej hodowli otrzymają od państwa pomoc kredytową na zakup jałówek i krow. Poważnie rozszerzy się też zasięg opieki nad hodowlą ze strony państwowej służby zootechnicznej i weterynaryjnej. Duże znaczenie będzie też miało rozszerzenie systemu ulg i zwolnień oraz stosowanie zamienników przy wykonywaniu obowiązkowych dostaw, jak również rozszerzenie zasięgu kontraktacji.

Ta wielka pomoc państwa

Rozwój hodowli — warunkiem poprawy stopy życiowej ludzi pracy

pozwoili na dokonanie przełomu w dotychczasowym tempie rozwoju hodowli i przyczyni się do pełniejszego rozwoju gospodarki chłopskiej. Zwiększenie pogłowia inwentarza, podniesienie mleczności krow i wagi zwierząt rzeźnych, przyniesie każdemu gospodarstwu chłopskiemu i każdej spółdzielni produkcyjnej ogromne korzyści materialne.

Bardzo duże znaczenie po-

ślądają postanowienia uchwały w sprawie zwolnienia najbardziej potrzebnych od obowiązkowych dostaw mleka i żywności. Pozwoli to im na dalsze rozwinięcie hodowli oraz na sprzedaż artykułów mięsnych po cenach znacznie korzystniejszych — w drodze kontraktacji.

Uchwała przewiduje również poważne rozszerzenie kontraktacji na rok przyszły oraz zapewnienia obok wielu innych dodatkowych korzyści tym gospodarstwom, które dostarczać będą prosięta i warchlaki oraz tym wszystkim, które umowy kontraktacyjne wykonują w ściśle określonym mie-

siącu.

Uchwała Rady Ministrów stwarza szczególnie korzystne warunki rozwijania hodowli w spółdzielniach produkcyjnych, mających wszelkie dane do tego, by prowadzić racjonalną i nowoczesną gospodarkę hodowlaną.

Poważne zadania w zakresie rozwoju hodowli stoją przed PGR-ami. Projektowane zmiany w systemie wynagradzania pracowników PGR zatrudnionych przy hodowli wprowadza większe niż dotychczas ich zainteresowanie wynikami swej pracy. Jest to jeden z czynników, które pozwolą PGR-om stać się wzorowymi gospodarstwami hodowlanymi.

Uchwała rządu daje rolnictwu nie tylko środki, które przyczynią się do podniesienia pogłowia bydła, trzody chlewniej i owiec już w najbliższym okresie, ale zapewnią również warunki dalszego systematycznego wzrostu i ulepszenia hodowli w latach następnych. Do tego typu środków należy szerokie rozwinięcie hodowli bydła zarodowej i zarodowej trzody chlewniej, zaprowadzenie właściwej gospodarki nasiennej dla zapewnienia paszy zielonej w

następnych latach, dokonanie melleracji łąk itd.

Jak widać więc, władza ludowa stwarza naszemu rolnictwu ogromną perspektywę rozwoju. Aby pomoc ta dotarła do każdego gospodarstwa i była przez nie jak najumiętniej wykorzystana, sprawa walki o podniesienie hodowli musi stać się przedmiotem szczególnej troski wszystkich instancji i organizacji partyjnych, masowych i terenowych organizacji chłopskich i terenowych organów władzy państwowej. Sprawa podniesienia hodowli nie może być pozostawiona żywiołowi.

Najważniejszym zadaniem w chwili obecnej jest doprowadzenie do świadomości każdego chłopca, każdego spółdzielcy, robotnika PGR-owskiego treści i znaczenia uchwały Rady Ministrów. Na tej więc sprawie skoncentrować muszą obecnie całą wagę organizacje i instancje

partyjne i doprowadzić do tego, by w każdej gminie, w każdej gromadzie, każdy chłop wiedział doskonale, w jaki sposób państwo pomaga w rozwijaniu hodowli i czego od niego oczekuje.

Wprowadzenie w życie postanowień uchwały leży w interesie wszystkich chłopów pracujących. Aktywny ich udział w walce o rozwój hodowli jest warunkiem wykonania stojących przed nami zadań. Pamiętajmy, że rozwój hodowli przyniesie wzrost produkcji i dochodowości naszego rolnictwa, zapewni lepsze zaopatrzenie miast i szybszy wzrost stopy życiowej mas pracujących.

Wzrost produkcji hodowli niejczyliwym wymianę towarową między miastem i wsią podnosząc wagę ekonomiczną miast i średnich gospodarstw, którym uchwała stwarza specjalnie korzystne warunki rozwoju — wzmocni sojusz robotniczo-chłopski, a tym samym przyspieszy budownictwo socjalizmu w naszym kraju.

